

1. Obiekt

BUDYNEK MIESZKALNY

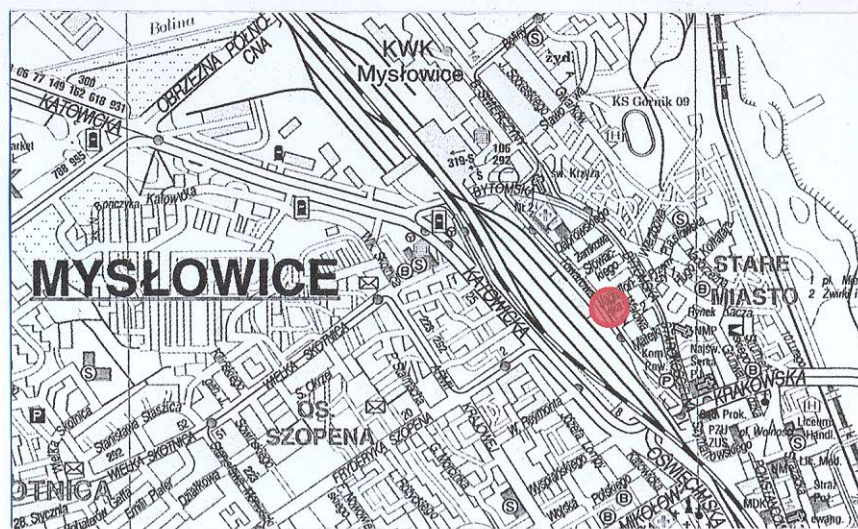
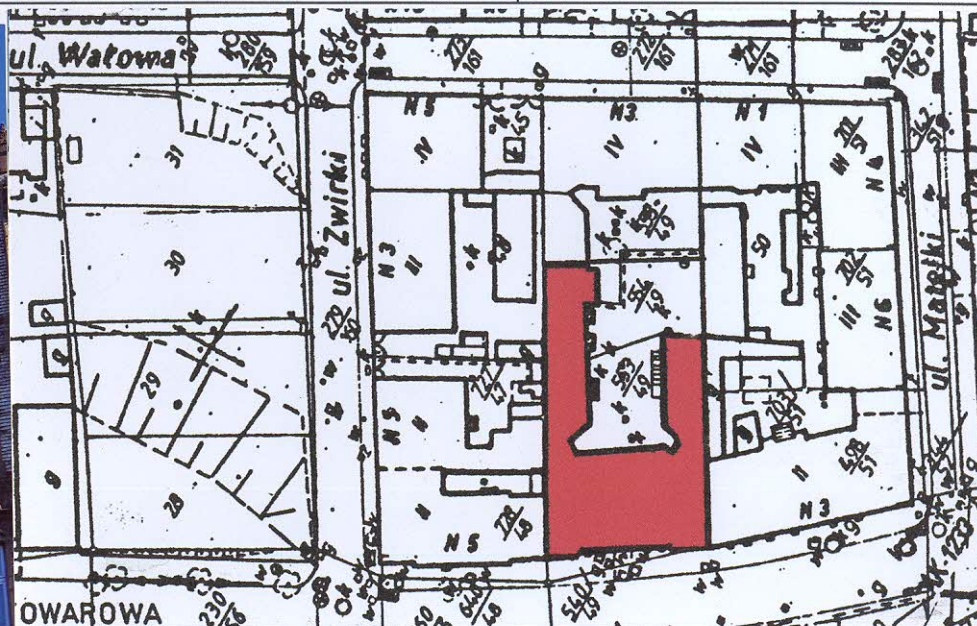
2. Czas powstania

1902 rok

3. Miejscowość

MYSŁOWICE

11. Zdjęcie rzut przekrój sytuacja orientacja

1. Widok ogólny
2. Orientacja skala 1 : 20 000
3. Sytuacja skala 1 : 1 000

4. Adres

41 – 400 Mysłówice
ul. Towarowa 4

Numer hipoteczny
KW XIV-448 Miasto
Działki nr 553/49, 554/49

5. Przynależność administracyjna
Mysłówice, obręb Mysłówice
województwo Śląskie
powiat Mysławicki
gmina miejska Mysłówice

6. Poprzednie nazwy miejscowości
Mysłowitz

7. Przynależność administracyjna
przed 31 grudnia 1998

województwo Katowickie

8. Właściciel i jego adres
Miejski Zarząd Gospodarki
Komunalnej w Mysławicach
(Zarząd Budżetowy Gminy
Mysłówice)
ul. Partyzantów 21
41-400 Mysłówice

9. Użytkownik i jego adres

10. Rejestr zabytków

Nr

data

12. Autorzy, historia obiektu, określenie stylu

Mysłowice były lokowane na prawie magdeburskim w XIII wieku, miasto zostało zlokalizowane nad rzeką Czarna Przemsza. Staromiejski układ urbanistyczny Mysłowic zachował charakterystyczny dla zakładanych w Średniowieczu miast wygląd, z podłużnym rynkiem i położonym przy jednej z dochodzących do niego uliczek kościołem parafialnym. Aż do połowy XIX wieku Mysłowice były miejscowością z praktycznie jedynym murowanym budynkiem, jakim był farny Kościół Mariacki. Mysłowice utraciły w 1808 roku status miasta (odzyskały go w 1857 roku), ale na przełomie XIX i XX wieku, kiedy nastąpił niesłychany rozkwit Mysłowic (do rozwoju miasta przyczyniła się kolej żelazna, górnictwo i hutnictwo), w krótkim okresie przerodziły się one z miejscowości na pół wiejskiej w wielkomiejski ośrodek o znaczeniu regionalnym.

Styl – historyzm

Budynek usytuowany przy ul. Towarowej 4 znajduje się w obrębie staromiejskiego układu urbanistycznego miasta Mysłowice, wpisanego do rejestru zabytków dawnego województwa katowickiego pod numerem A/1183/72 na mocy decyzji Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Katowicach z dnia 5.05.1972 roku.

Budynek został wybudowany w 1902 roku.

Wiele budynków budowanych pod koniec XIX wieku w Mysłowicach i na terenie Śląska nosiła w dekoracji ślad inspiracji antycznych i renesansowych. Odwołania odnoszą się jednak jedynie do elewacji od strony ulicy. Bryła budynku jest ceglana, dostosowana do kształtu działki, a nie do antycznych reguł kształtowania bryły. Historyzm objawia się jedynie w sposobie kształtowania detalu architektonicznego

Autor nieznany.

13. Opis (sytuacja, materiał i konstrukcja, rzut, bryła, elewacje, wnętrza, wyposażenie, instalacje)

Sytuacja – Nieruchomość położona jest w ciągu zabudowy ulicy Towarowej, w centrum miasta, obok torów kolejowych. Kamienica usytuowana jest w zabudowie zwartej, sąsiaduje z budynkami zlokalizowanymi przy ulicy Towarowej 3 i 5. Z budynkiem głównym od strony elewacji tylnej połączone są dwie oficyny. Kamienica położona jest na działkach o numerach 553/49 (budynek główny) i 554/49 (fragment oficyny północnej i niezabudowana część podwórza). Nieruchomość ma kształt zbliżony do prostokąta i powierzchnię 834 m². Działka jest zabudowana budynkiem mieszkalnym, który jest połączony z oficynami, pozostała część terenu wchodzi w skład niezabudowanego podwórza - studni wewnętrznej, wspólnej dla w/w obiektu i kamienicy usytuowanej przy ul. Wałowej 3.

Materiał, konstrukcja, technika – Podpiwniczony pod całym budynkiem, wykonany w technologii tradycyjnej. Fundamenty, ściany piwnic oraz mury z cegły pełnej i kamienia, elewacja frontowa wykończona w cegle licówce w kolorze białym, z tynkowanym parterem, detal architektoniczny również wykonany w tynku, elewacja tylna nieotynkowana, wykonana z cegły pełnej w kolorze czerwonym. Tynki wewnętrzne wapienne.

Izolacje pionowe i poziome – brak.

Sklepienia, stropy – nad piwnicami ceglane stropy odcinkowe oparte na belkach stalowych oraz na łukach i ścianach, nad pozostałymi kondygnacjami stropy drewniane belkowe oraz stropy odcinkowe i stropy Kleina nad przejazdem bramnym.

Balkony i balustrady balkonowe – brak.

Więźba dachowa – konstrukcja dachu drewniana, krokwiowo-płatwiowa.

Pokrycie dachu – papa na deskowaniu.

Obróbki blacharskie, rury spustowe i rynny – z blachy ocynkowanej.

Podłogi, posadzki – głównie drewniane, deskowe. W sieni przejazdowej fragmentarycznie zachowane płytki ceramiczne, drobne, w kształcie kwadratu, w korytarzu przy klatce schodowej lastrico, w piwnicach wylewki betonowe, w większości mieszkań posadzki wykonane współcześnie, na strychu podłoga z desek.

Schody – wewnętrzne – schody prowadzące z przejazdu bramnego do wewnętrznej klatki schodowej – trzystopniowe, proste, granitowe, pierwszy stopień obłożony terakotą układaną w karo, w kolorze czarnym i żółtym, w klatce schodowej stalowe na belkach policzkowych, stopnice drewniane, podstopnice stalowe, ażurowe, policzki dekorowane motywami kwiatowymi i wolutami, spoczniki odcinkowe, przykryte drewnianą, deskową podłogą. Balustrada drewniana z wtórnymi, prostymi tralkami, z drewnianą, profilowaną poręczą. Na spocznikach drewniane, okrągłe, dekoracyjne słupki, pomalowane, tak jak i pochwyt, na czarno.

Okna – na parterze elewacji frontowej okna w formie czterech biforiów, zamknięte łukiem półkolistym, w pierwszych dwóch okna oryginalne, z dekorowanymi profilami okiennymi, konstrukcji drewnianej, skrzynkowej, w kolorze brązowym, dwudzielne (1/2, 1/2), dwupoziomowe (1/3, 2/3), czteropolowe. W dwóch ostatnich okna współczesne, plastikowe, białe, pojedyncze, otwieralno-uchylne, zamknięte półkoliście, z krzyżowym podziałem. W pierwszej kondygnacji, w pierwszej, czwartej i siódmej osi okna sześciokwaterowe. W pierwszej osi pierwotna stolarka drewniana w kolorze brązowym, trójdzielna (1/2, 1/2, 1/2), dwupoziomowa (1/3, 2/3), w czwartej i siódmej osi wtórne okna z PCV w kolorze białym, o podziale w formie zdwojonego krzyża łacińskiego, nawiązujące wyglądem do pierwowzoru. W drugiej i trzeciej osi okna konstrukcji drewnianej, skrzynkowej, w kolorze brązowym, zamknięte prosto, dwudzielne (1/2, 1/2), dwupoziomowe (1/3, 2/3), czteropolowe. W osiach piątej i szóstej wtórne okna z PCV w kolorze białym, w kształcie prostokąta stojącego, pojedyncze, otwieralno-uchylne, z krzyżowym podziałem. W trzeciej kondygnacji w osiach pierwszej, czwartej i siódmej stolarka analogiczna jak w osi pierwszej pierwszego piętra.

Ciąg dalszy opisu w załączniku nr 1

<p>14. Kubatura</p> <p>7250 m³</p>	<p>15. Powierzchnia użytkowa</p> <p>1030 m²</p>	<p>16. Przeznaczenie pierwotne</p> <p>mieszkalne</p>	<p>17. Użytkowanie obecne</p> <p>mieszkalne</p>
<p>18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja</p>		<p>19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje)</p> <p>Zachowany został pierwotny wystrój fasady z bogatym detalem oraz oryginalny rzut i bryła kamienicy, pochodzące z czasów budowy.</p> <p>Fundamenty - stan średni, widoczne niewielkie zawilgocenia świadczące o braku lub zużyciu izolacji przeciwwilgociowej pionowej i poziomej.</p> <p>Ściany zewnętrzne – stan dobry, niewielkie spękania murów zewnętrznych, miejscowe ubytki tynków i sztukaterii, widoczne niewielkie uszkodzenia lica ceglanego zabrudzenia elewacji. Powierzchnie ceglane wymagają oczyszczenia.</p> <p>Stropy – stan dobry, nie wykazują ugięć.</p> <p>Konstrukcja dachowa – stan średni, miejscami widoczne uszkodzenia spowodowane stanem zawilgocenia.</p> <p>Pokrycie dachu – stan średni.</p> <p>Instalacje – stan średni, wymagana jest przekładka instalacji sanitarnych, instalacji elektrycznej.</p> <p>20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie</p> <p><u>Konieczne jest przeprowadzenie remontu generalnego budynku.</u></p> <p>W pierwszej kolejności naprawa elewacji, dachu, obróbek blacharskich i orynnowania budynku, odtworzenie izolacji przeciwwilgociowych i modernizacja instalacji wewnętrznych.</p> <p>Konieczne oczyszczenie cegły na elewacjach frontowych i od strony dziedzińca.</p> <p>Zachowała się w dużej części pierwotna stolarka okienna, należy dążyć do jej zachowania.</p> <p>Przy ewentualnej wymianie stolarki okiennej należy zastosować stolarkę drewnianą, o wymiarach i podziałach jak pierwotna (wraz z podziałem szprosowym i dekoracją).</p> <p>Przy adaptacjach pomieszczeń należy dążyć do zachowania pierwotnej stolarki drzwiowej, a ewentualną nową stolarkę należy wykonać w drewnie, na wzór historycznej.</p>	

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numery i miejsce przechowywania)

24. Uwagi różne

25. Opracował

tekst mgr Magdalena Lachowska - grudzień 2008 r.
plany, rysunki mgr Magdalena Lachowska - grudzień 2008 r.
zdjęcia, fotografie mgr Magdalena Lachowska - grudzień 2008 r.
miejsca przechowywania negatywów - archiwum autora

KARTA PO WYPEŁNIENIU PODLEGA OCHRONIE NA PODSTAWIE PRZEPISU PRAWA AUTORSKIEGO.

26. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

22. Bibliografia

- Karta techniczna obiektu, mspś przechowywany w siedzibie MZGK w Mysłowicach przy ul. Partyzantów 21
- „Mysłowice. Dokumentacja historyczno-urbanistyczna”, opracowana w 1988 roku przez mgr Barbarę Furs, mspś przechowywany w archiwum WUOZ w Katowicach
- Sulik A., Mysłowice do roku 1922, Mysłowice 2000

23. Źródła ikonograficzne i fotografia (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)

27. Załączniki

wkładek 10

1. <i>Miejscowość</i> MYSŁOWICE ul. Towarowa 4	2. <i>Obiekt</i> BUDYNEK MIESZKALNY	3. <i>Zawartość wkladki</i> c.d. opisu pkt 13
---	---	---

Okna – (c.d. opisu)

Natomiast okna pozostałych osi są identyczne jak okna osi drugiej i trzeciej drugiej kondygnacji. Jediną różnicą jest ich kolor – okna pierwszych trzech osi są jasnobrązowe, pozostałe cztery okna – zielone. Okna ostatniej kondygnacji są mniejsze niż kondygnacji niższych, w kształcie prostokąta stojącego. Stolarka okna w centralnej osi jest drewniana w kolorze niebiesko-białym, trójdzielna (1/2, 1/2, 1/2), dwupoziomowa (1/3, 2/3), pozostałe okna mają podziały w kształcie krzyża łacińskiego, okna pierwszej, drugiej i trzeciej osi są drewniane, piątej, szóstej i siódmej osi współczesne z PCV w kolorze białym, nawiązujące wyglądem do pierwowzoru. W elewacji od strony podwórza otwory okienne zamknięte są łukiem odcinkowym, okna w większości oryginalne, drewniane, trójpoziomowe (1/3, 1/3, 1/3), trzy-, sześciu- i dziewięciopółowe, z poziomymi szprosami. Trzy okna osi centralnej, doświetlające wewnętrzną klatkę schodową, zamknięte są łukiem odcinkowym, są drewniane w kolorze brązowym, trójdzielne (1/2, 1/2, 1/2), trypoziomowe (1/3, 1/3, 1/3), poza pierwszym oknem, w którym w dolnych kwaterach brakuje poziomych szprosów (są wtórne). Okna pierwszej i piątej osi (poza oknami najwyższej kondygnacji) są zamknięte łukiem odcinkowym, konstrukcji drewnianej w kolorze brązowym (poza oknem w pierwszej osi trzeciej kondygnacji, które jest współczesne, z PCV w kolorze białym, z krzyżowym podziałem), dwudzielne (1/2, 1/2), trypoziomowe (1/3, 1/3, 1/3). Otwory okienne drugiej i trzeciej kondygnacji zostały wtórnie zmniejszone. Okna drugiej osi pierwotnie były takie, jak zachowana stolarka okna w drugiej kondygnacji, mniejsze niż okna pierwszej osi, drewniane w kolorze brązowym, dwudzielne (1/2, 1/2), trypoziomowe (1/3, 1/3, 1/3). Jednakże okna w pierwszej i trzeciej kondygnacji zostały wtórnie zmniejszone – na parterze zamurowano i otynkowano część wnęki okiennej i wstawiono okno w kształcie prostokąta stojącego, trypoziomowe. Natomiast w trzeciej kondygnacji zamurowano wnękę okienną od góry i wmontowano prostokątne okno bez podziałów. W czwartej osi na parterze znajduje się otwór okienny zamknięty łukiem odcinkowym, przesłonięty zieloną dyktą, następnie zamurowana wtórnie i otynkowana blenda, powyżej okno zamknięte odcinkowo, bez podziałów, w trzeciej kondygnacji stolarka drewniana w kolorze brązowym, dwudzielna (1/2, 1/2), trypoziomowa (1/3, 1/3, 1/3). W ostatniej kondygnacji (na poziomie nieużytkowanej części poddasza) w pierwszej i ostatniej osi okna drewniane zamknięte łukiem odcinkowym, dwudzielne, dwupoziomowe. W drugiej i czwartej osi ceglane nisze okienne.

Drzwi – w elewacji frontowej i od strony podwórza przejazd bramny prowadzący na przestrzał, od strony ulicy wtórna brama stalowa w kolorze zielonym, pełna, dwuskrzydłowa, z trójpołowym naświetlem zamkniętym prosto (bez szklenia). W sieni przejazdowej współczesne drzwi drewniane w kolorze brązowym, konstrukcji ramowo-płycinowej, dwuskrzydłowe, naprzeciwko zachowane oryginalne drzwi z początku XX wieku, do których prowadzą trójstopniowe schody z sieni przejazdowej. Drzwi dwuskrzydłowe, prostokątne, drewniane konstrukcji ramowo-płycinowej, snycersko rzeźbione, na zawiasach czopowych, jedne drzwi od mieszkania fragmentarycznie zachowane w oryginale (zachowana konstrukcja ramowa i nadświetle), dwuskrzydłowe, prostokątne, drewniane konstrukcji ramowo-płycinowej, zamiast płycin obecnie wtórne wypełnienie z boazerii, snycersko rzeźbione, pozostałe drzwi współczesne.

Rzut – budynek główny na rzucie zbliżonym do prostokąta, o osi podłużnej północ-południe. Plan urozmaicony dwoma prostokątnymi, płytkimi pseudoryzalitami od strony ulicy Towarowej w osiach skrajnych i bramą przejazdową prowadzącą na podwórze w centralnej osi. Budynek główny z prostokątnymi, nieregularnymi oficynami tworzy rzut w kształcie litery „U” (oficina północna jest dłuższa niż południowa). Wnętrze dwutraktowe, pomieszczenia rozmieszczone w regularnym układzie, oś symetrii stanowi przejazd bramny, przedzielający budowlę na dwie części.

Bryła – zwarta, gabaryt wyrównany, budynek czterokondygnacyjny, w całości podpiwniczony, z użytkowym poddaszem (częściowo, od strony ulicy Towarowej, zaadaptowanym na funkcje mieszkalne), fasada siedmioosiowa, elewacja tylna pięcioosiowa. Obiekt usytuowany kalenicowo w zabudowie zwartej, elewacja południowa przylega do kamienicy przy ulicy Towarowej 3, zaś elewacja północna przylega do sąsiedniego budynku przy ulicy Towarowej 5. Fasada zlicowana w stosunku do budynków położonych obok. Nad centralną osią wysoki szczyt z rozbudowaną dekoracją z kartuszem i spływami, nad pseudoryzalitami odcinkowe attyki pełne i mniejsze szczyty akcentujące naroża budynku. Dach jednospadowy o małym kącie nachylenia połaci, ze spadkiem w kierunku podwórza.

Elewacje – z cegły pełnej i kamienia, elewacja frontowa wykończona w cegle licówce w kolorze białym, z tynkowanym parterem, detal architektoniczny również wykonany w tynku, elewacja tylna nieotynkowana, wykonana z cegły pełnej w kolorze czerwonym.

Elewacja frontowa: symetryczna, siedmioosiowa, czterokondygnacyjna (z poddaszem mieszkalno-użytkowym), o dośrodkowej kompozycji, z narożnie usytuowanymi ryzalitami pozornymi i przejazdem bramnym w centralnej osi zwieńczonym rozbudowanym szczytem.

Parter tynkowany, dekorowany pasowym boniowaniem, wydzielony od wyższych kondygnacji wydatnym gzymsem. Otwory okienne w formie biforiów, przestrzeń między otworami okiennymi dekorowana pilastrami tokańskimi. Ponad głowicami pilastrów dekoracja w formie główek aniołków i motywów floralnych. Podokienniki

w formie prostokąta, wykonane w tynku, z czworoboczną płyciną wpisana w środek. Płycina ma półkolistą ściętą górne naroża. W czwartej, środkowej osi, znajduje się przejazd bramny. Ujmują go po bokach (tak samo jak otwory okienne) boniowane słupy z dekoracją wolutową. Nad prześwitem bramnym najprawdopodobniej znajdowała się dekoracja, o czym świadczą ślady na tynku oraz analogia do innych kamienic z tego okresu.

W drugiej kondygnacji skrajne osie w formie pseudoryzalitów, dekorowane są w narożach boniowaniem trapezowym, które rozciąga się do wysokości trzeciej kondygnacji. Okna ryzalitów pozornych mają obramowanie w postaci opasek uszakowych. Poddokienniki mają analogiczną formę jak te w przyziemiu (w formie prostokąta, wykonane w tynku, z czworoboczną płyciną wpisana w środek), są jednak większe i bardziej wypukłe. Nad opaską są dekoracyjne, przysadziste pilastry (dwa skrajne i środkowy) zdobione girlandami, podtrzymujące proste belkowanie, na którym wspierają się schodkowe nadokienniki. Okno środkowej osi, nad przejazdem bramnym, ma prosty, otynkowany podokiennik (najprawdopodobniej została z niego usunięta analogiczna płycina, jak te występujące przy pozostałych oknach pierwszego piętra. Świadczy o tym umieszczony pod oknem współczesna kratka wywiewna). Otwór okienny opasuje prosta, profilowana opaska, od której, w jej górnej części, odchodzą trzy przysadziste pilastry ozdobione girlandami. Na nich wspiera się podokiennik wyższej kondygnacji. Okno zaakcentowane jest ujmującymi go po bokach pilastrami ze stylizowanymi kanelurami na trzonach. Kapitele pilastrów zdobią stylizowane konsole wolutowe i wstęgi. Na nich wspierają się bazy analogicznych pilastrów wyższej kondygnacji. Pozostałe otwory okienne obramione są Uszakami opaskami wykonanymi w tynku. Poddokienniki mają analogiczną formę jak te w przyziemiu i na ryzalitach (w formie prostokąta, wykonane w tynku, z czworoboczną płyciną wpisana w środek). Nad opaską są dekoracyjne, przysadziste pilastry (dwa skrajne i środkowy) zdobione girlandami, podtrzymujące proste belkowanie, na którym wspierają się segmentowe naczółki. Pole naczółków wypełnia dekoracja roślinna w formie stylizowanych, rozwiniętych z pąków kwiatów. Na wysokości parapetów zewnętrznych rozciąga się profilowany gzyms, przerwany w osi centralnej.

W trzeciej kondygnacji, w centralnej osi, okno ma identyczną opaskę, tynkowany podokiennik bez ozdób i pilastry, jak otwór okienny pierwszego piętra. Jediną różnicą jest zwieńczenie w formie trójkątnego naczółka. Pole naczółka wypełnia mięsista, światłocieniowa dekoracja w formie tarczy z wolutowym zwieńczeniem i motywów floralnych. Pozostałe okna mają identyczne obramienia w postaci opasek uszakowych. Nad opaską są dekoracyjne, przysadziste pilastry (dwa skrajne i środkowy) zdobione girlandami, podtrzymujące proste belkowanie, na którym wspierają się trójkątne naczółki z dekoracją w polu, analogiczne jak nad oknem osi środkowej. Pod oknami rozciąga się profilowany gzyms parapetowy, przerwany na wysokości czwartej osi.

Okna czwartej kondygnacji obramiają uszakowe opaski, na których wspiera się otynkowany prosty gzyms odcinkowy. Na wysokości parapetów zewnętrznych rozciąga się profilowany gzyms. Podobny gzyms rozciąga się ponad oknami. Naroża ryzalitów pozornych ozdobione są u dołu stylizowaną dekoracją kwiatową, a u góry przestyliowanymi głowami lwów.

Całość wieńczy silnie wysunięty gzyms koronujący. Nad osią środkową usytuowany jest rozbudowany szczyt ze spływami wolutowymi, w którego centralnej części znajduje się kartusz z przenikającymi się inicjałami „RP”. Pole kartusza wypełnia więc roślinna, otacza go mięsista girlanda. Powyżej znajduje się dekoracja wolutowa ze wstęgami, po bokach której są umieszczone w lustrzanym odbiciu stylizowane ptaki. Nad pseudoryzalitami umieszczone są krótkie attyki schodkowe. W środkowej części umieszczone girlandy ze wstęgami, zwieńczone dekoracją ze spływów wolutowych i motywem przypominającym okrągłą basztę z blankami. Po bokach ujmują szczyty dekoracyjne kostki ozdobione kratownicą wykonaną w tynku.

Elewacje boczne: stykają się z sąsiadującymi budynkami.

Elewacja tylna: czterokondygnacyjna (z użytkowym poddaszem), ceglana, nieotynkowana, bez detalu architektonicznego, z przejazdem bramnym w osi środkowej i niskim, ceglanym cokołem. Otwory okienne obramione opaskami ceglanymi z układanych naprzemiennie po dwie wozówek i główek. Nadproża odcinkowe. Parapety ceglane.

Wnętrze – dwutraktowe w osi podłużnej, rozdzielone środkowym przejazdem bramnym, prowadzącym na przestrzał od ulicy na podwórze. Sień przejazdowa tynkowana, z fasetą dekorowaną wykonanym w tynku ząbkowaniem i spływami ozdobionymi motywami roślinnymi. Na ścianie północnej sieni trzy arkady półkoliste, wykonane w tynku. W połowie sieni, w ścianie północnej, trzystopniowe schody prowadzące na wewnętrzną klatkę schodową, umieszczoną w trakcie tylnym, w centralnej osi. W każdej kondygnacji znajdują się duże mieszkania, w kondygnacji poddasza zaadaptowany został strych na cele mieszkalne, od strony ulicy.

Wyposażenie – zachowana częściowo wewnętrzna stolarka drzwiowa, pochodząca z początku XX wieku, wewnętrzna klatka schodowa.

Instalacje – elektryczna, gazowa, wodno – kanalizacyjna.

1. *Miejscowość*
MYSŁOWICE
 ul. Towarowa 4

2. *Obiekt*

BUDYNEK MIESZKALNY

3. *Zawartość wkładki*

Fotografie

Fot. nr 2 Widok ogólny elewacja frontowa (zachodnia)

Fot. nr 3 Widok ogólny elewacja frontowa

Wkładkę założyła: mgr Magdalena Lachowska, grudzień 2008 rok

Fot. nr 4 Widok ogólny elewacja frontowa

Fot. nr 5 Widok ogólny elewacja frontowa

1. *Miejscowość*
MYSŁOWICE
 ul. Towarowa 4

2. *Obiekt*

BUDYNEK MIESZKALNY

3. *Zawartość wkładki*

Fotografie

Fot. nr 6 Okna elewacji frontowej

Fot. nr 7 Okna elewacji frontowej

Wkładkę założyła: mgr Magdalena Lachowska, grudzień 2008 rok

Fot. nr 8 Stolarka okienna trzeciej kondygnacji

Fot. nr 9 Stolarka okienna drugiej kondygnacji

1. *Miejscowość*
MYSŁOWICE
ul. Towarowa 4

2. *Obiekt*

BUDYNEK MIESZKALNY

3. *Zawartość wkładki*

Fotografie

Fot. nr 10 Stolarka okienna czwartej kondygnacji

Fot. nr 11 Stolarka okienna czwartej kondygnacji

Wkładkę założyła: mgr Magdalena Lachowska, grudzień 2008 rok

Fot. nr 12 Stolarka okienna drugiej kondygnacji

Fot. nr 13 Brama wejściowa do budynku

1. *Miejscowość*
MYSŁOWICE
 ul. Towarowa 4

2. *Obiekt*

BUDYNEK MIESZKALNY

3. *Zawartość wkładki*

Fotografie

Fot. nr 14 Elewacja frontowa

Fot. nr 15 Szczyt w osi budynku

Fot. nr 16 Zwieńczenie pseudoryzalitu

Fot. nr 17 Szczyt w osi budynku – kartusz z inicjałami

1. *Miejscowość*
MYSŁOWICE
 ul. Towarowa 4

2. *Obiekt*

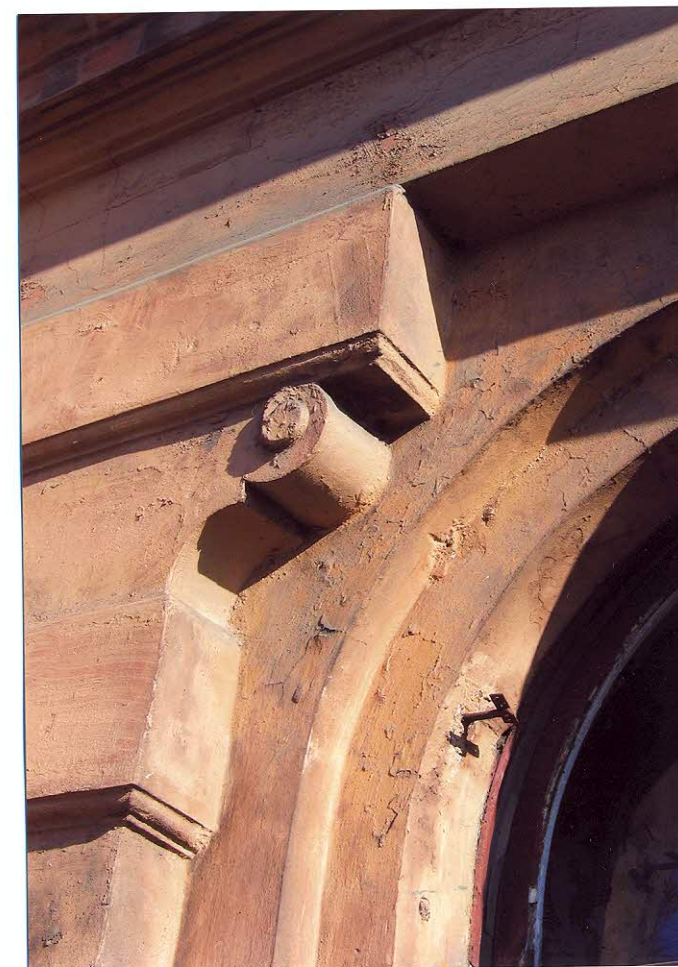
BUDYNEK MIESZKALNY

3. *Zawartość wkładki*

Fotografie

Fot. nr 18 Dekoracja w formie główek aniołków

Fot. nr 19 Dekoracja wolutowa boniowanych słupów

Wkładkę założyła: mgr Magdalena Lachowska, grudzień 2008 rok

Fot. nr 20 Elewacja tylna

Fot. nr 21 Dekoracja sieni przejazdowej - arkady

1. *Miejscowość*
MYSŁOWICE
ul. Towarowa 4

2. *Obiekt*

BUDYNEK MIESZKALNY

3. *Zawartość wkładki*

Fotografie

Fot. nr 22 Schody wejściowe na klatkę schodową

Fot. nr 23 Dekoracja sieni przejazdowej - faseta

Fot. nr 24 Dekoracja sieni przejazdowej – faseta zbliżenie

Fot. nr 25 Pozostałość płytek z terakoty na posadzce

1. *Miejscowość*
MYSŁOWICE
 ul. Towarowa 4

2. *Obiekt*

BUDYNEK MIESZKALNY

3. *Zawartość wkładki*

Fotografie

Fot. nr 26 Wnętrze – klatka schodowa

Fot. nr 27 Wnętrze – spocznik z lastrykową posadzką

Wkładkę założyła: mgr Magdalena Lachowska, grudzień 2008 rok

Fot. nr 28 Wnętrze – spocznik z lastrykową posadzką

Fot. nr 29 Bieg schodowy – widok z boku

1. *Miejscowość*
MYSŁOWICE
 ul. Towarowa 4

2. *Obiekt*

BUDYNEK MIESZKALNY

3. *Zawartość wkładki*

Fotografie

Fot. nr 30 Fragment balustrady

Fot. nr 31 Fragment balustrady – elementy metaloplastyki

Wkładkę założyła: mgr Magdalena Lachowska, grudzień 2008 rok

Fot. nr 32 Ostatnia kondygnacja klatki schodowej

Fot. nr 33 Stolarka drzwiowa klatki schodowej

Fot. nr 34 Fragment stolarki

1. *Miejscowość*
MYSŁOWICE
 ul. Towarowa 4

2. *Obiekt*

BUDYNEK MIESZKALNY

3. *Zawartość wkładki*

Fotografie

Fot. nr 35 Fragment balustrady

Fot. nr 36 Świetlik klatki schodowej

Wkładkę założyła: mgr Magdalena Lachowska, grudzień 2008 rok

Fot. nr 37 Wnętrze pomieszczeń poddasza nieużytkowego

Fot. nr 38 Wnętrze pomieszczeń poddasza nieużytkowego